

l'usu de los tiempos verbales n'asturianu al traviés de los estudios dialeutales del momentu, l'autor afonda nel sistema temporal de la fala de Somiedu al traviés de les grabaciones resultantes del so llabor de campu en 1965. A lo cabero de la obra, l'autor amiesta la trescripción de dalgunes d'elles, reproducies equí facsimilarmente].

– *Ciencias. Cartafueyos asturianos de Ciencia y Teunoloxía*, 12 (pay. 2022). [L'últimu númberu d'esta revista, dirixida por Carlos Lastra, inxer cinco artículos de divulgación científica sobre la rasa costera asturiana, la naturalización d'especies, la fitorremediación, l'alderique sobre l'autoctonidá del cangrexu de ríu y los xacimientos marítimo-mineros del occidente asturianu].

– *Cultures. Revista Asturiana de Cultura*, 26 (avi. 2022). [Baxo la direición de Roberto González-Quevedo, la revista antropolóxica de l'Academia presenta nesta ocasión siete artículos, onde tres d'ellos formen un bloque monográficu sobre'l problema cultural del llobu].

– Marcos Rodríguez, *El procesu histórico de escolarización de la lengua asturiana: dimensiones políticas y sociales*. Estaya Sociolingüística, 9 (avi. 2022). [Resultáu d'una tesis doctoral que disecciona'l procesu d'escolarización del asturianu nel so contestu sociocultural].

– Pablo A. Quiroga, *Terminoloxía de cine*. TermAst, 21 (feb. 2023). [Recueye cuasi 400 propuestes terminolóxicques del ámbitu cinematográficu].

– *Lliteratura: Revista Lliteraria Asturiana*, 39 (mayu 2023). [Baxo la direición de Marta Mori, esti exemplar, non monográficu, recueye una esbilla de creación actual inédita xunto a otres pieces, como reseñes, reportaxes y entrevistes].

– Claudia E. Menéndez, *Averamientu al asturianu de La Güeria Carrocera*. Llibrería Llingüística, 32 (mayu 2023). [Fundamentalmente sincrónicu y puntualmente diacrónicu, esti estudiu aspira a describir dende dientro, y al abellugu del sistema llingüísticu asturianu, una espresión dialectal específica de la llingua].

– Fernán-Coronas [edición d'Adrián Martínez], *Nel corazu casina*. Cartafueyos de Lliteratura Escaecida, 96 (xune. 2023). [Catorce manuscritos inéditos, d'ente 1932 y 1934, obra d'un de los padres de les lletres asturianas].

Finalmente, les dos grandes novedaes editoriales de l'Academia aporten, dambes, col sellu de la Secretaría Llingüística del Navia-Eo. D'un llau, Bidureira, que ye un espaciu pa la lliteratura conaviega más recién, una coleición que naz con tres títulos, de narrativa, teatru y poesía:

– Ricardo Saavedra, *El xogo sin fin*. Bidureira, 1 (avi. 2022).

– Sergio Buelga, *Ondina Llago*. Bidureira, 2 (avi. 2022).

– Carmen Siñeriz, *Pigureira de palabras esquecidas*. Bidureira, 3 (xune. 2023).

De naturaleza bien estremada ye la coleición Segundas foyas, una llinia de llibros de testu pa l'asignatura de Llingua Eonaviega en Secundaria. El primer nivel asoleyóse xusto nel empiezu del cursu escolar:

– Natalia Riego, *1º ESO. Segundas Foyas* (set. 2023).

ACADEMIA DE LA LINGUA ASTURIANA

La filología romànica a la universitat del segle XXI: propostes i expectatives (2 d'octubre de 2022). — El 2 d'octubre de 2022 a la Reial Acadèmia de les Bones Lletres de Barcelona es va celebrar el seminari «Les literatures romàniques a la universitat del segle XXI: propostes i expectatives», a càrrec del prof. Paolo Canettieri de La Sapienza Università di Roma. El seminari s'emmarcà dins les 27es Jornades Occitanes de la Universitat Autònoma de Barcelona organitzades per l'Arxiu Occità de la mateixa universitat i coordinades per Antoni Rossell.

El seminari oferí una reflexió sobre l'estat actual i el futur de la filologia romànica, el problema acadèmic de la disciplina i les decisions que s'han de prendre per tal de conservar-la.

En aquest context, Canettieri assenyalà dues de les raons intrínseques que expliquen la progressiva devaluació de la filologia romànica. Per una banda, la creixent hiperespecialització que allunya l'investigador de l'objecte d'estudi, el text, i, per l'altra, la falta de comunicació entre els especialistes.

Es traslladà la particularitat de la situació italiana, on la filologia romànica té un paper rellevant tot i el caràcter fragmentari de la disciplina. Al mateix temps, es contraposà a la situació general de les nostres universitats, en què la disciplina es troba en una crisi creixent.

A continuació es posà de manifest la importància del paper del filòleg dins la nostra societat i s'apuntaren algunes consideracions, com el valor del rigor metodològic del filòleg per a la societat actual. Canettieri cità alguns casos pràctics sobre l'actuació del filòleg en àmbits no acadèmics com el judicial. Posà en valor les competències filològiques per a l'elaboració de peritatges gràfics o atributius per identificar casos de plagi. També subratllà el valor de la intercomprensió romànica i cità alguns programes europeus destinats a potenciar la intercomunicació entre les diferents llengües romàniques. Entre ells, destacà EuRom4, un mètode d'ensenyament simultani de les llengües romàniques, o el programa Euromania, destinat a enfortir la competència lectora plurilingüe de les llengües romàniques i reforçar les competències d'intercomprensió. L'última part de la intervenció se centrà en la reflexió sobre quina hauria de ser la manera de recuperar l'interès per la filologia tot assenyalant la importància de l'estudi del text des d'una òptica didàctica i lúdica. Subratllà, també, la rellevància de la divulgació i difusió de la cultura i del coneixement científic i el valor de la transferència dels resultats de les investigacions.

Un cop finalitzada la intervenció de Canettieri es realitzà un intercanvi d'informacions sobre la situació de la disciplina entre els participants del seminari. Meritxell Simó assenyalà la situació vulnerable de la filologia romànica dins del context acadèmic de les universitats catalanes i el problema de la poca presència d'estudiants. Com a possibles línies de futur destacà la necessitat d'establir diàlegs entre l'edat mitjana i la contemporaneïtat i apuntà al món de la Filologia Digital com a via de perdurabilitat de la disciplina des del rigor i la transversalitat. Adriana Camprubí subratllà el paper de les humanitats digitals dins del context filològic actual i la importància d'entendre la tecnologia com a via per a l'estudi rigorós de la filologia i no com a finalitat última. Xavier Blanco va subratllar el valor de la intercomprensió, tot posant sobre la taula alguns dels problemes que pot comportar l'ús de la tecnologia per a l'estudi de la filologia. Maria-Reina Bastardas posà de manifest la devaluació dels estudis de filologia romànica i les exigències d'ocupabilitat per part dels programes de grau. Isabel de Riquer es preguntà què motiva els joves a matricular-se de romàniques i assenyalà la falta de suport institucional i reconeixement del prestigi de la disciplina. Anna Maria Mussons reflexionà sobre la importància d'estudiar filologia romànica per tal de comprendre la resta de literatures. Compartí les experiències dels alumnes en relació amb la percepció d'inutilitat de la disciplina pel que fa a les poques oportunitats professionals. Aliza Fiorentino va ponderar la idea de la importància de la divulgació del coneixement filològic i la rellevància de la implementació de la filologia digital per a l'apertura de noves idees. Intervingué a continuació Canettieri subratllant la rellevància del rigor filològic per elaborar una reflexió crítica i la importància del rol del filòleg dins la societat globalitzada: la filologia permet la construcció d'un mètode crític que serveix per viure en el món contemporani. Tancà l'acte Antoni Rossell amb unes paraules de cloenda.

Adriana CAMPRUBÍ